

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 17 maart 2011
(verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door
de Cour de cassation — Frankrijk) — procedures ingeleid
door Josep Peñarroja Fa**

(Gevoegde zaken C-372/09 en C-373/09) ⁽¹⁾

(Artikel 43 EG — Vrijheid van vestiging — Artikel 49 EG — Vrij verrichten van diensten — Beperkingen — Gerechtsdeskundigen met hoedanigheid van vertaler — Uitoefening van openbaar gezag — Nationale regeling die titel van gerechtsdeskundige voorbehoudt aan personen ingeschreven op door nationale rechterlijke instanties opgestelde lijsten — Rechtvaardiging — Evenredigheid — Richtlijn 2005/36/EG — Begrip „gereguleerd beroep”)

(2011/C 139/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in de procedures ingeleid door

Josep Peñarroja Fa

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour de cassation (Frankrijk) — Uitlegging van de artikelen 43 EG, 45 EG, 49 EG en 50 EG — Nationale regeling die de titel van gerechtsdeskundige voorbehoudt aan personen die zijn ingeschreven op door de nationale rechterlijke instanties opgestelde lijsten en deze inschrijving afhankelijk stelt van voorwaarden met betrekking tot leeftijd, bekwaamheid, onbesproken gedrag en onafhankelijkheid, zonder echter te voorzien dat rekening wordt gehouden met de erkenning van de hoedanigheid van gerechtsdeskundige door de rechterlijke instanties van een andere lidstaat en evenmin zonder te voorzien in andere methoden om voormelde voorwaarden te toetsen — Verenigbaarheid van deze regeling met de bepalingen van primair recht inzake de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten

Dictum

- 1) Een opdracht die geval per geval door een rechterlijke instantie, in het kader van een bij hem aanhangig geding, wordt toevertrouwd aan een gerechtsdeskundige-vertaler in die hoedanigheid, is een dienstverrichting in de zin van artikel 50 EG, thans artikel 57 VWEU.
- 2) De werkzaamheden van gerechtsdeskundigen op vertaalgebied, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, zijn geen werkzaamheden ter uitoefening van het openbaar gezag in de zin van artikel 45, eerste alinea, EG, thans artikel 51, eerste alinea, VWEU.
- 3) Artikel 49 EG, thans artikel 56 VWEU, verzet zich tegen een nationale regeling, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, volgens welke de inschrijving op een lijst van gerechtsdeskundigen-vertalers afhankelijk is van voorwaarden met betrekking tot de kwalificatie zonder dat de betrokkenen kennis kunnen nemen

van de redenen van de hen betreffende beslissing en zonder dat tegen deze beslissing beroep in rechte kan worden ingesteld teneinde de wettigheid ervan te toetsen en meer bepaald na te gaan of is voldaan aan de uit het recht van de Unie voortvloeiende voorwaarde dat hun in andere lidstaten verworven en erkende kwalificatie naar behoren in aanmerking is genomen.

- 4) Artikel 49 EG, thans artikel 56 VWEU, verzet zich tegen een voorwaarde als die van artikel 2 van wet nr. 71-498 van 29 juni 1971 betreffende de gerechtsdeskundigen, zoals gewijzigd bij wet nr. 2004 130 van 11 februari 2004, volgens welke de inschrijving als vertaler op de lijst van nationale gerechtsdeskundigen slechts mogelijk is na overlegging van het bewijs van zijn inschrijving gedurende drie opeenvolgende jaren op een door een Cour d'appel opgestelde lijst, voor zover een dergelijke voorwaarde verhindert dat, bij het onderzoek van een aanvraag van een in een andere lidstaat gevestigde persoon die niet kan doen blijken van een dergelijke inschrijving, naar behoren rekening wordt gehouden met de door hem in een andere lidstaat verworven en erkende kwalificatie om te bepalen of en in hoeverre deze dezelfde waarde heeft als de bekwaamheden die normaal worden verwacht van iemand die gedurende drie opeenvolgende jaren is ingeschreven op een door een Cour d'appel opgestelde lijst van gerechtsdeskundigen.
- 5) De opdrachten van gerechtsdeskundigen-vertalers die worden verricht door deskundigen die zijn ingeschreven op een lijst als de door de Cour de cassation opgestelde nationale lijst van gerechtsdeskundigen, vallen niet onder het begrip „gereguleerd beroep” in de zin van artikel 3, lid 1, sub a, van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

⁽¹⁾ PB C 282 van 21.11.2009.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 maart 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Arbeidshof te Brussel — België) — Maurits
Casteels/British Airways plc**

(Zaak C-379/09) ⁽¹⁾

(Vrij verkeer van werknemers — Artikelen 45 VWEU en 48 VWEU — Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Behoud van rechten op aanvullend pensioen — Geen optreden van Raad — Werknemer achtereenvolgens in dienst in verschillende lidstaten bij eenzelfde werkgever)

(2011/C 139/08)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidshof te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maurits Casteels

Verwerende partij: British Airways plc

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Arbeidshof te Brussel — Uitlegging van de artikelen 39 EG en 42 EG van richtlijn 98/49/EG van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de bescherming van de rechten op aanvullend pensioen van werknemers en zelfstandigen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 209, blz. 46) — Uitblijven van maatregelen van de Raad — Werknemer die achtereenvolgens werkzaam is in de vestigingen van eenzelfde werkgever in verschillende lidstaten (zonder te worden gedetacheerd), en telkens voor het aldaar geldende aanvullende pensioen wordt verzekerd

Dictum

- 1) Artikel 48 VWEU heeft geen rechtstreekse werking waarop een particulier zich in een geding voor een nationale rechter kan beroepen tegenover een werkgever uit de privésector.
- 2) Artikel 45 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich bij verplichte toepassing van een collectieve arbeidsovereenkomst verzet tegen:
 - niet-meetelling van de door een werknemer bij dezelfde werkgever in diens exploitatiezetels in verschillende lidstaten en krachtens eenzelfde algemene arbeidsovereenkomst vervulde dienstjaren voor de bepaling van de periode voor verwerving van definitieve rechten op aanvullende pensioenuitkeringen in een lidstaat;
 - gelijkstelling met vertrek uit eigen wil door een werknemer van de overplaatsing van deze werknemer van een in een lidstaat gelegen exploitatiezetel van zijn werkgever naar een in een andere lidstaat gelegen exploitatiezetel van dezelfde werkgever.

(¹) PB C 312 van 19.12.2009.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 maart 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Charles Defossez/Christian Wiart, in zijn hoedanigheid van curator in het faillissement van Sotimon SARL, Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening — Fonds sluiting ondernemingen, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

(Zaak C-477/09) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijnen 80/987/EEG en 2002/74/EG — Insolventie van werkgever — Bescherming van werknemers — Honorering van onvervulde aanspraken van werknemers — Vaststelling van bevoegd waarborgfonds — Gunstiger waarborg krachtens nationaal recht — Mogelijkheid om daar beroep op te doen)

(2011/C 139/09)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Charles Defossez

Verwerende partijen: Christian Wiart, in zijn hoedanigheid van curator in het faillissement van Sotimon SARL, Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening — Fonds sluiting ondernemingen, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

Voorwerp

Verzoek om prejudiciële beslissing — Cour de cassation (Frankrijk) — Uitlegging van artikel 8 bis van richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/74/EG (PB L 270, blz. 10), juncto artikel 9 van deze richtlijn — Bepaling van het waarborgfonds dat bevoegd is om onvervulde aanspraken van werknemers te honoreren — Waarborgfonds van de lidstaat op het grondgebied waarvan de werknemers gewoonlijk hun arbeid verrichten — Mogelijkheid voor werknemers om een beroep te doen op de gunstiger waarborg van het fonds waarbij hun werknemer overeenkomstig het nationale recht is verzekerd en premies afdraagt

Dictum

Artikel 3 van richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, in de versie van deze richtlijn die van vóór de wijziging bij richtlijn 2002/74/EG dateert, moet aldus worden uitgelegd dat voor de honorering van de onvervulde aanspraken van een werknemer die zijn arbeid gewoonlijk heeft verricht in een andere lidstaat dan die waar zijn werkgever, die vóór 8 oktober 2005 insolvent is verklaard, zijn zetel heeft, de in dit artikel bepaalde verplichtingen, wanneer die werkgever niet in die andere lidstaat gevestigd is en zijn verplichting om in de financiering van het waarborgfonds bij te dragen vervult in de lidstaat waar hij zijn zetel heeft, rusten op dat fonds.

Richtlijn 80/987 verzet zich er niet tegen dat een nationale wettelijke regeling bepaalt dat een werknemer overeenkomstig het recht van die lidstaat een beroep kan doen op de loonwaarborg van het nationale fonds, als aanvulling op of ter vervanging van de waarborg die wordt geboden door het fonds dat ingevolge deze richtlijn bevoegd is, op voorwaarde echter dat die waarborg de werknemer een betere bescherming biedt.

(¹) PB C 37 van 13.02.2010.